

KŘEŠŤANSKÝ HUMOR

Přijede nejvyšší rabi do Vatikánu na návštěvu. Všechno si prohlédne, leccos se mu líbí, ale nechápe, proč uprostřed chrámu stojí telefonní budka. Zeptá se tedy: „Svatý otče, k čemu je ta telefonní budka?“

„To je spojení k Bohu.“

„A mohl bych si zatelefonovat?“

„Ale zajisté.“

Rabi vejde do budky, vytočí číslo a takových deset minut hovoří s Bohem. Po skončení hovoru vyjde z budky a ptá se: „Co zaplatím?“

„500 dolarů.“

„Cože, 500 dolarů za deset minut?“

„No, ono to jde přes satelit a to stojí hrozný pe-

níze,“ odpovídá Svatý otec.

Rabi nekomentuje, vytáhne pět stovek a zaplatí.

Po nějakém čase vyrazí papež do Jeruzaléma, všechno si prohlédne a všimne si, že v největší synagoze stojí také telefonní budka.

„To je spojení s Bohem?“ ptá se.

„Jistě, Svatý otče, můžete si zavolat.“

Papež vejde do budky a asi deset minut hovoří s Bohem. Po skončení hovoru vyjde a ptá se: „Co jsem dlužen?“

„10 centů, Svatý otče.“

„Cože, jen deset centů, když u nás to stojí takový peníze?“

„To víte, místní hovor.“

AKTUÁLNÍ INFORMACE

INFORMACE PMD

Zdravím všechny přátele misionáře a předkládám informace ohledně financí za minulý školní rok.

Misijní jarmark loni proběhl ve zrychlené formě, těsně před uzavřením kostelů v době druhé vlny koronaviru. I tak se vybralo krásných 7 072,- Kč. Další dvě neděle byl ještě ponechán jako samoobslužný stůl s výrobky, kde se vybralo dalších 700,- Kč.

Výdělek za adventní věnce byl věnován na Domáci hospic 14 pomocníků.

Následoval jarní putovní misijní jarmark po rodinách, a posléze i stůl s výrobky v kostele po dvě neděle kolem Velikonoc. Dohromady se vybralo a poslalo na Papežská misijní díla **9 200,- Kč**. Bohu díky a vaší štedré ruce také.

Srdečně vás zveme o misijní neděli 24. října 2021 na Misijní jarmark, který se uskuteční před kostelem po mši svaté. Děti si pro vás připravily pár výrobků a nějaké dobroty, přijďte si popovídat a něco pěkného vybrat.

Každý se může zapojit a donést něco vyrobeného či vypěstovaného na společný stůl. Předem děkujeme a těšíme se na bohatou účast.

Romana Černošková

TÝDEN MODLITEB ZA ZEMŘELÉ

Jako každý rok se budeme v prvním listopadovém týdnu modlit za naše zemřelé bratry a sestry. Jména zesnulých, za které se budeme společně modlit v uvedených dnech, můžete vkládat do připravené nádoby v kostele (prosíme o **čitelný zápis**), nebo posílat přímo na e-mailovou adresu kraus.matej@seznam.cz.

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 7. října 2021. **Uzávěrka následujícího čísla: 21. října 2021.** Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošik. Jednotlivé příspěvky zasílejte na adresu kraus.matej@seznam.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 12 10. října 2021

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošik, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost
sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 11. 10. – 24. 10. 2021

11. 10.	Po	–	–	–	
12. 10.	Út	KK	16.30	mše sv. pro děti	
		KO	18.00	za † Jaromíra Růtu a duše v očistci	
13. 10.	St	KO	08.00	za †† Viliama, Albínu, Ferdinanda a Máriu	
14. 10.	Čt	KO	08.00	za †† Annu a Jana	
15. 10.	Pá			<i>Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve</i>	
		KO	18.00	za † dědečka Míru	
16. 10.	So	KO	18.00	za zdraví a Boží požehnání pro rodinu Šterdasovu	
17. 10.	Ne			29. neděle v mezidobí	
		KO	08.30	za † maminku	
		CH	15.00	na úmysl	
18. 10.	Po			Svátek sv. Lukáše, evangelisty	
19. 10.	Út	KO	18.00	za zdraví a dary Ducha Svatého pro Lukáše	
20. 10.	St	KO	08.00	za † Lýdii Baštekovou	
21. 10.	Čt	KO	08.00	za †† rodiče	
22. 10.	Pá	KO	18.00	za živé a †† z rodin Šrammovy, Saferyjských a Wiwalowy	
23. 10.	So	KO	18.00	za † Pavla	
24. 10.	Ne			30. neděle v mezidobí (misijní)	<i>sbírka na misie</i>
		KO	08.30	za Emila Honegra, rodiče a sestry	<i>po mši sv. Misijní jarmark</i>

RŮZENEC V TĚŽKÝCH CHVÍLÍCH ŽIVOTA

Do kláštera vtrhli ozbrojení muži. Násilně mě vedou na nádvoří. Chopili se i Butruse, a přinutili ho, aby se mnou nastoupil do auta. Řidič se rozjede jako vítr. Vše netrvalo ani dvě minuty. Muži nám přetahují trička přes hlavu, abychom neviděli, a svazují nám ruce. Řítíme se jako blázní. Auto skáče po rozbité silnici. Butrus a já jsme byli právě uneseni tzv. Islámským státem. Cesta se zdá nekonečná. Kam jedeme?

Nejsem schopen se ani modlit. Jediné, co se mi nakonec daří, je modlitba růžence, přestože jsem se ho během posledních let nemodlil pravidelně. Nudil mě.

Ale nyní byla jednotlivá Ave Maria jako SOS, která jsem vysílal k nebesům. Dlouho jsem při tom přemítal o každém tajemství Ježíšova života a vše ke mně promlouvalo s nebyvalou silou. Přemítal jsem o jesličkách, Kalvárii i Vzkříšení. Uklidňovalo mě, že i náš Pán zažil strasti a zkoušky. Slyšel jsem, jak ke mně mluví u Nanebevstoupení: vím, že mě neopustí jako sirotka, že mi sešle svého Ducha, Utěšitele. Znovu jsem ho přijal a rozjímal nad tajemstvím Letnic.

Skrze tichou recitaci růžence se mi v hlavě odehrával celý Ježíšův život, jako bych seděl

v kině. Scény z jeho života plnily mou mysl a odehrávaly se tak, jak jsem nad nimi nikdy nepřemýšlel. Když je člověk sám zkoušen a osamocen, pochopí mnohé aspekty z Ježíšova utrpení zcela nově. A tak se mi růženec stal dosud nepoznanou něžnou útěchou. Jakmile jsem s ním začal, můj hněv, má nenávisť a únava mizely.

Modlitba mě nesla k Ježíši, který také zažil chlad jeslí, vyhnanství Egypta, posměch světa, bičování a kříž. Ale i k Marii, která mě skryla pod svým pláštěm jako vyděšené dítě. A tato modlitba mě nesla i ke všem, které jsem miloval, s prosbou, aby se o nás tolik nebáli. A zaplavoval mě velký klid.

Pokaždé, když dorazíme k zátarasu obsazenému džihádisty, řidič zastavuje a oznamuje jim, že jsme křesťanští zajatci: „To jsou nazaréni!“ Muži na nás plivou. Nakonec dojíždíme do Rakky. Je to hlavní město tzv. Islámského státu. Jsme v samém srdci pekla.

Den po našem příjezdu začíná verbální i fyzické mučení. Jednou pak s nožem pod krkem z posledních sil vyslovuji: „Můj Bože, slituj se nade mnou!“

Podle knihy J. Mourada: *Mnich v zajetí islamistů*

STÁRNUTÍ JAKO ZRAJÍCÍ VÍNO, NEBO JAKO OCET?

Byli jsme mladí, a už nejsme. Ledacos nás bolí a zažíváme, že stárnutí je proces, který nelze zastavit. U některých lidí vnímáme proces stárnutí jako zrající dobré víno. U jiných naopak jako ocet...

Nemá smysl si říkat, že nechceme být staří nebo že když se budeme cítit mladými, tak takoví budeme. Ale nepomohli bychom si ani, kdybychom se svému stárnutí pasivně poddali. Tak jako je mládí či střední věk výzvou a úkolem, tak i stárnutí je úkolem. A cestou, na které můžeme zakoušet Boží vedení a doprovození.

Kam směřujeme? V některých ohledech jdeme do větší samoty. Což je v něčem nemilé a v něčem příjemné. Nepříjemné v tom, že je to zpravidla cestou do větší nemohoucnosti, a tedy i do závislosti na druhých. Pro mnohé je také stárnutí cestou do citelné bezvýznamnosti, zejména u těch, kteří zastávali důležité pozice. Ovšem stárnutí pro nás může být také cestou do větší blízkosti Boží, do větší jednoduchosti víry a cestou ke konci všech trápení.

Ať už si to připouštíme nebo ne, je to cesta k bráně, kterou máme projít do neznáma a

současně k tomu, kterého známe a chceme znát z blízka – brána do blízkosti Boží. Celý život je cestou ke smrti. A staří lidé s ní musí počítat jako s blízkou skutečností a připravit se na ni. I když to dnes jaksi není v módě... To všechno však neznamená opustit tento život, o nic se nestarat a nezajímat. Ale je třeba naplňovat život tak, abychom došli po dobré cestě k cíli, kterým je Bůh. Jde o získávání moudrého a nadále zrajícího pohledu na život.

Nejsme především ani „staří“, ani „na svůj věk mladí“, ale jsme lidé na životní cestě. Stvoření k obrazu a podobnosti Božímu, jak

říká Bible. Jako křesťané jsme Bohem přijati za vlastní, včlenění do živého organismu církve a vyzývání, abychom následovali Ježíše, a to na celé jeho životní cestě. Na této cestě je nám slíben a dáván Duch svatý, který nestárne. Uznáváme, že jsme hříšníci, ale také že nás Ježíš vykoupil. Bůh nás volá k dosažení cíle naší životní cesty... k sobě.

Stárnutí, slábnutí a smrt patří do lidského života. Bůh s tím vším počítá a pracuje. Ale cíl našeho života je za hranicí času, tedy u Boha. Tam už se nestárne...

Podle knihy P. A. Opatrného: *Výzvy stárnutí*

NEDEJME SE K SPÁNKU SVĚSTI

V časném světě není míru, nedejme se k spánku svěsti.

15. října si církev připomíná památku autorky výše uvedených slov. Refrén mešní písně, kterou na Tereziin text zkomponoval Petr Eben (v kancionálu č. 312), připomíná další podstatné prvky – „*nesme kříž svůj, mějme víru, že nám pomůže jej nésti.*“ V našem světě opravdu není míru, a to nemusíme hovořit o vzdáleném dění za několika hranicemi (ostatně ve skutečnosti ne tak daleko), ale také o mnohdy chybějícím pokoji v našich duších a srdcích. Zlo, které na sebe v poslední době v řadě případů bere velmi bestiální podobu, v nás budí oprávněné rozhořčení, děs i lítost, často však také daleko negativnější emoce – slepý vztek, nenávisť, touhu po odplatě.

Svatá Terezie nás i po téměř 500 letech vybízí k jinému přístupu – „*k nebi vede cesta jistá těm, kdo prací každodenní následují věrně Krista v zápase a utrpení.*“ Oproti mnoha lidem ve světě máme štěstí, že zápasy a utrpení, jimiž procházíme, mají daleko subtilnější povahu než tam, kde jde o život. Termín „práce každodenní“ sám o sobě naznačuje dlouhý proces, žádné překotné a okamžité

výsledky. Opravdu se nemusí dostavit okamžitě a hmatatelně, to ale není důvod k rezignaci třeba na stálou podporu těch, kterým se ve světě děje bezpráví a třeba v současnosti nebudou moci velikonoční periodu prožít v bezpečí, s celou rodinou, natož doma. A ještě jeden pokyn od mystičky z Ávily dostáváme – „*ještě dřív, než dojdem k Pánu, než nás k hodům lásky přijme, v bílém šatě nebesťanů už na této zemi žijme. Osvícení božskou září, v srdci živé slovo Páně, s láskou v oku, s mírem v tváři pojďme s Kristem odhodlaně.*“

F. Breindl

